

EGY LEHETŐSÉG, EGY ESÉLY

Hosszú idő óta most került olyan helyzetbe a borszéki iskola, hogy nappali tagozaton középiskolai képzést indíthasson. Lehetőséget, esélyt kapnak a borszéki végzősök, hogy itthon, a megszokott környezetben folytathassák, és felkészülhessenek az érettségire. Az iskola felszereltsége, a pedagógusok tapasztalata és odaadó munkája, a tanulók eredményei képezték azokat a szempontokat, amelyek a líceumi osztály beindításához a minisztérium megkövetelt ettől a tanintézménytől.

Úgy gondolom, a mi iskolánkban az oktatás és nevelés egységét elsősorban a tanárok állandósága is biztosítja, hiszen az állandóság ténye magában hordja a hűség gondolatát, ugyanazok a tanárok hűségesen szolgálják évek óta az iskolát. Idesorolhatjuk a biztonságérzetet és a bizalmat is, a gyerekek tudják, ki vezet, ismerik az oktatóik elvárásait, módszereit.

Az elmúlt évek során rengeteg visszajelzést, visszaigazolást kaptunk nagynevű középiskolákból az ott tanuló borszéki diákok eredményeiről. Tanár, pedagógus számára nincs jobb módja a megítélésnek, mint a mások elismerése, dicsérete.

Ezeket a kézzelfogható tényeket szeretnénk az elkövetkező szakközépiskolai oktatásnak alapjára helyezni. A magam és tanártársaim nevében ígérhetem a tanulóknak, szülőknak a további becsületes munkát, igényességet, az odafigyelést. A tanulóktól elvárjuk a szorgalmat, kitartást és a felelős viselkedést. A szülőktől azt kérem, hogy legyen bizalmuk az iskolában, használják ki ezt a felkínált lehetőséget, hogy szülőhelyükön magyarul készülhessenek az érettségire.

A pontosság kedvéért a beinduló kilencedik osztálynak turisztikai arcéle lesz, aminek az anyagi, gyakorlati háttere már adott az iskolában, és reményeink szerint kiegészül egy összetett tanműhellyel is.

Egy lehetőség, egy esély... Éljük vele!

Ballai Erzsébet

Versek

*Hatalmas árnyékok öveznek engem,
vigyáznak apró-cseprő életemre,
mert néha fény hull fentről a fejemre
s kezem nyomát a papíron felejttem.*

*Kevés az érdem s mennyi majd az érték?
Hallják majd s meddig hallják hangomat?
Ki engem varr, hány szállal varrogat?
Magas a mérce, melyre sorsom mérték.*

*Érnek-e s mennyit papíron az álmok?
Csoda vagy nem egy eltalált szonett
vagy minden vers egy eltévedt zarándok,*

*ki lélekben jár csak szent helyeken.
Versek, bennük vétkek, konok üzelmek,
egy téli hajnalon majd eltüzelnek*

Kamenitzky Antal 2009. március 13.

Ne jöjj

*Ha búcsúszom, hát eltörött a szárnyam,
valami rugó bennem eltörött.
Elpusztulok én ennyi búcsúzásban.
Mi elhangzik, a búcsúszó örök.*

*Sivár, akár a föld, mely eltakar
és ismeretlen, mint a végtelen.
Míg élünk elbúcsúzni nem szabad,
nincs abban emberség és értelem.*

*Elég csak szólni: kedvesem, ne jöjj!
Fáradt vagyok, sértett s főként öreg.
Aztán meglátjuk, kérlek, most ne jöjj!*

*Kopár a lelkem, mint az ékkövek.
Sikolt a víz sziklákon összetörve,
a könnye permet. Én sírok belőle.*

Kamenitzky Antal

SÓGOR CSABA BORSZÉKEN KEZDTE A KAMPÁNYÁT

Június 7-én Európa Uniós Parlamenti választások lesznek. Ennek a kampánya elkezdődött. A közös lista összeállt, reméljük a választók is összefognak, hogy legalább négy képviselő lehessen jelen Brüsszelben, hogy érdekeinket az „apró lépések politikájával” képviseljük.

Sógor Csaba Európa Uniósi parlamenti képviselő és képviselő jelölt május 8-án délután Borszéken kezdte kampányát. A Minifórum előtt egy kis sétát tett a piacon, ahol szóba állt vásárosokkal, vásárlókkal, illetve a közeli parkban sütkérező fiatal gyerekek anyákkal.

A Fórumra a Polgármesteri Hivatal gyűléstermében került sor, ahol

mintegy 20 érdeklődő hallgatta a képviselőjelöltet. Mik József polgármester köszöntő szavában biztosította a képviselőjelöltet a Borszékiek jó választási részvételéről. Előadásban hangsúlyozta az összefogás fontosságát, amire nemcsak a kampányban van szükség, hanem összességében az egész Székelyföldön. Bende Sándor, az RMD Sz Gyergyó Területi Szervezetének elnöke fájlalja Bondor István megyei főtanfelügyelő leváltását. Elsőként a város polgármestere sorjázta a panaszokat, és kérte a képviselő támogatását. Szabó Tibor alpolgármester a kisebbségi jogok érvényesítéséről érdeklődött, míg alulírott a decentralizált intézményvezetők leváltására kilátásba lévő intéz-

kedésekről kérdezte a jelöltet. A találkozó jelen lévő Csibi László Tölgyes alpolgármestere a 35%-os magyar lakosságú Tölgyes helyzetét vázolta, és afelől érdeklődött, hogy a szóbeszéd szerint megtörténhet, hogy ezt a kisrégiót Moldvához csatolják (legyen az Neamț vagy Bákó)?

Nilván ezek olyan kérdések, amelyekre nem lehet egyértelmű választ adni, de jogos kérdések, amelyek az emberek megoldást, megnyugtató választ várnak választott vezetőiktől, képviselőiktől.

A találkozó jó hangulatban zajlott le, de rövid volt, mert a képviselőjelölt Gyergyószentmikósról sietett, egy újabb találkozóra. *Farkas Aladár*

HAVI INTERJÚ MIK JÓZSEFFEL, BORSZÉK POLGÁRMESTERÉVEL

TISZTELT POLGÁRMESTER ÚR!

Idestova másfél hónappal ezelőtt beszélgettünk a város ügyes-bajos dolgairól. Mi fontos, említésre méltó dolog történt az elmúlt időszakban?

Mik József: Elsőként megemlíteném az elkezdett munkálatok folytatását: járda-javítás, átereszek megépítése, a Kárpátok út kijavítása (felmarattuk a gödrös részeket és leaszfaltoztuk). Karbantartási munkákat végeztünk egy-két utcában. Nekifogtunk a parkok rendezésének, de az ültetéssel még várunk kell, mert éjszaka még fagypontra alá süllyedhet a hőmérséklet. Vásároltunk egy erőgépet (talajgyalu és kotrógép) a gazdasági egységünknek, amellyel komolyabb munkálatokat is tudunk végezni.

Komoly előrelépések történtek a pályázatok terén. A sípálya megépítésére kaptunk pénzt a Megyei Tanácstól és a Kormánytól is. Folyamatban van a létesítmény tervezetése, az idei síszezonra el szeretnénk készíteni ezt a 620 m hosszú, sífelvonóval, hóágyúval, hótaposóval ellátott modern pályát, amit a Fürdőtelep felső felében vitelezzünk ki. Víz és villanyt kell odavezessünk. Másik jó hír, hogy elkészült az új Kezelőközpont megvalósíthatósági tanulmánya, amelyik nemcsak gyógykezelésre lesz alkalmas, hanem wellness szolgáltatásokat is biztosít, magyarul úgy a betegek, mind az egészségesek tudják használni. A beruházás értéke 4,6 millió euró, amiből maga az épület 3,6 millió euró. Kaptunk pénzt a tervezetése, és ígéretet a kivitelezésre. Ez a két befekte-

tés jelentené Borszéknek a holtpontról való kimozdulását. Elfogadták az iskolai tanműhely felújításáról szóló pályázatunkat, amelynek értéke egymillió kétszázötvenezer lej. A beruházás célja, hogy a szakközépiskola turisztikai osztály tanulói megfelelő gyakorlati szakképzést kapjanak a mini panzióban, ahol szállodai szobák, konyha, ebédlő lesz. A Kultúrház felújítási pályázata várólistán van, de kaptunk már 150 ezer lejt a Megyei Tanácstól a tervek elkészítésére.

Hogy állunk a tanulmányok elkészítésével, újabb beruházások érdekében?

Mik József: Folyamatban van a Hármasliget terepszemléje egy leendő sportkomplexum kivitelezésére, valamint a Kerekszék Turisztikai Park létrehozására, amelyet a Turisztikai Minisztérium is támogat.

Lejárt a határidő az épületek felújítására. Sajnos, senki nem fogott neki, tehát következik az illető személyek megbüntetése.

Egy budapesti látogatásom alkalmával megkerestem a Danubius cég vezetését, hogy nem-e érdekelné Borszék, mint befektetési lehetőség, de a jelenlegi pénzügyi-gazdasági válságra való tekintettel egyelőre nem érdekelték.

A meghirdetett Tavaszai Nagytakarítás lezajlott. Részt vettek a Polgármesteri Hivatal alkalmazottjai, az iskola tanulói, az Off Road, a Sígylet, a fiatalok és Complex épület elárúsítói. Végre a Zimmethausen park ki van takarítva. A lakosság hozzáállása várakozáson aluli, csupán néhány tömbház-

lakó kapcsolódott be.

A helyi költségvetésből elkülönítettünk egy bizonyos összeget sport-, turisztikai-, ifjúsági és kulturális rendezvények szervezésére. A civil szervezetek erre pályázhatnak a közeljövőben. A Megyei Tanácshoz is letettünk egy pályázatot az információs táblák felújítására, kiegészítésére.

Közelebbről szeretnénk nekifogni a Hévízi úton a víz- és szennyvíz csatorna kicserélésére, illetve megépítésére. Be kell kössük a városszéli új tömbházakat is a rendszerbe. Augusztusra készen lesz a fiataloknak szánt tömbház.

Két-három héten belül nekifognak a Borvizek Útja programnak is. Ez felforgatja a Hétvezér sétányt, de nincs amit csináljunk, ha valamit építeni akarunk, akkor az felfordulással jár. Előre is kérjük a lakosság megértését.

A Lakószövetségeknél folyik az aláírásgyűjtés a hőszigetelésre. Mihelyt megvan a fele plusz egy aláírás, készítjük a dokumentációt és kérjük a pénzt. Két-három tömbházra szeretnénk támogatást kérni a következő évre. Ilyen szempontból jól áll a Felsőborszék-i Lakószövetség, de a többiek is iparkodnak.

Lévén, hogy közeleg Pünkösöd ünnepe, minden kedves borszéki lakosnak kívánok áldott pünkösödi ünnepeket.

Én meg köszönöm az olvasók nevében a tájékoztatást, és további sikereket kívánok az elképzelések megvalósításához.

Farkas Aladár

AZ AUTONÓMIA REFERENDUM ELMARADT

Hargita megye megannyi településéhez hasonlóan a Borszéli Önkormányzat is határozatba foglalta azon elhatározását, hogy 2009. március 15-én referendumot szervez a területi autonómia ügyében. Még 2008. novemberében elfogadta a 119-es határozatot, amely szentesítette a testület azon óhaját, hogy a lakosságtól véleményt kér hogy egyetértene-e a Székelyföldi területi autonómiával? A prefektus átírtban kérte az Önkormányzatot, hogy vonja vissza a határozatot. Erre nem voltunk hajlandók.

A Megyei Prefektúra a közigaz-

gatási bíróságon szerre megtámadta ezeket a határozatokat. Borszék esetében a törvényszéki tárgyalásra március 12-én került sor, ítélethirdetésre, pedig március 19-én. (a tárgyaláson az Önkormányzat részéről senki sem vett részt). A törvényszék határozatában az áll, hogy a referendum szervezés Alkotmány ellenes, mert meg akarjuk változtatni a település adminisztratív területi szerkezetét, no meg nem láttunk elő pénzügyi forrást erre a célra. Ha csak ezen múlt volna!

A fellebbezéstől elállt az Önkormányzat, mert a jelenlegi politikai

helyzetben esélytelen, hogy nyert ügyünk legyen. Tudomásom szerint vannak települések a Gyergyói-mendencében, akik ezt is megpróbálták. Ezzel az autonómia csata első menete kifúlt. Talán az RMDSz, a Székely Nemzeti Tanács, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanáccsal együttesen kellene fellépjen ennek az ügynek érdekében. Lehet, hogy nagyobb lenne az esélye. Minden esetre továbbra is szorgalmazni kell, mert amint Markó mondta március 15-én a Basescu-féle „soha” kijelentésnek az értelme változhat.

Farkas Aladár

EIGEL TIBOR: BORVÍZCSEPPEK

(TÖREDÉKEK A BORSZÉKI 1989-ES FORRADALMI ESEMÉNYEK KAPCSÁN)

A borvízcsapok kristálytisztán hullanak alá, olyanok, mint a csillagok zárványos üveggömböcskéi, amelyek célhoz érve összetöredeznek, szétpattannak, fröcskölődnek. Hült helyüket sárgás foltok jelzik, míg azokat valaki le nem törli.

A közel 20 évvel ezelőtt lezajló történések szétszórt szilánkjai az idő múlásával a foltoktól megtisztulva jönnek elő az emlékezet kusza világából, kristálytükörré nemesedve.

A '80-as évek ismert fürdővárosa az egyre jobban deklasszálódó sajtóságos világával magában hordozta mindazokat a feszültségeket, amelyek az egész országot, az egész rendszert jellemezték és húzták a krízises állapotba. Az 1989-1990-es évek fordulóján felszínre tört indulatok nagy energiával söpörtek le vélt vagy valós sérelmeket, az értékét vesztett délibábos világot és mindezt úgy, hogy a mai napig nem tud egyensúlyállapotba kerülni kibilient helyzetéből. Ezért is van, hogy egyesek kétségbe vonják a „változások” eredményességét, főleg azok, akik nem hisznek a lokálpatriotizmusból fakadó tenni akarásban, a hagyománytiszteltet teremtő erejében.

Soha nem késő újraértékelni a tetteket, a hibákat beismerni, bátran újra kezdeni és talán ebben az emlékezés visszapillantó tükre is segíthet.

A FORRADALOM

A Székelyföld északi peremén vergődő, a 70-es évektől reményvesztett településen a gondok sokasodtak úgy, hogy 1989-re betelt a pohár. A

nemzetiségi sérelmek felerősödtek, a szabadság utáni vágy fojtogatott, az „idegenből” jött párttitkárok nemtörődömsége (ugródeszka volt számukra a település), a felfokozott románosítás (18%-ra duzzadt a román lakosság aránya), tombolt a megfélemlítés, a szekusok és kiszolgálóik hemzsegték mindenfelé.

Az utolsó cseppet a külső világ hírei adták: a magyarországi tüntetések, a soproni „piknik”, a berlini faltörés, a gorbacsovi peresztrojka. Bár úgy nézett ki, hogy a „puliszka nem fog robbanni”, Borszéken ezt nem hitték és jött, aminek jönnie kellett.

A forradalom nem az égből pottyant, nem egy klónozott silány példánya valami hasonlónak, hanem a borszéki emberek műve, kicsinek és nagynak.

Tavasz a télben, az a december 21-28. közötti gyönyörű napsütéses hét, amely „felforgatta” a kisváros életét. Természeti csoda együtt az addig elképzelhetetlennel: a forradalommal. Forradalom vagy hatalomváltás? Ki-ki ítélje meg, a maga módján, de egy biztos volt akkor frissiben: az az általános öröm, ami a Ceausescu házaspár bukását illeti, az az ellenszenv a letűnt világ emberei iránt, a szabad vélemény-akarat, bizsergető lehetőségek. Mi ez, ha nem egy forradalmi változás?

A szakmabeliek úgy tartják, hogy általában: „a forradalmat az elmék megálmodják, a hősök végigharcolják, az okosok profitálnak belőle”. Nem tartom magam sem hősnek, sem

nagykosnak, még csak álmodozó elme sem vagyok, de szívemhez legközelebb álló település volt-valós lakosaként az akkori eseményekben aktívan részt vevőként állítom: azt az időszakot életem sorsdöntő részeként hordozom, amíg csak létezem, és ezt büszkén teszem.

Néha, ha behunyam a szemem, és arra a tüneményes hétre gondolok, egy nagyszerű film pereg le emlékezetemben, sok-sok szereplővel, nagyszerű bajtársakkal, megannyi akcióval, akarással telített napokkal. Talán érdemes feleleveníteni egy pár filmkockát, erősen gyorsított levetítésben:

December 21. (csütörtök) déltájában az RTV- ben sokatmondó képek a bukaresti nagygyűlésről, a lavina elszabadul? ! (Temesvár győzni fog?), az orvosi rendelő előtt egy sietős ARO- ban megyei elvtársak (köztük N. Vrabie főtanfelügyelő) ijedt tekintettel. Sajgóéknál beszélgetünk, politizálunk. Mi lesz? Este, a feleségemmel, Katalin a „Kossuthot” füleljük: Temesvár, de már Bukarest is..., forgolódkunk az ágyban, éjfélkor, mint az előző napokban, megszólal a telefon: Ce faceti tovarasul Eigel? (Mi csinál Eigel elvtárs?)

December 22. (péntek): fagyos, ideges hangulat az iskolában, kint szikrázó napsütés, összenézünk, de konokul hallgatunk, mert mások is vannak, a Tv-ben, a rádióban riasztó hírek, majd Ceausescu menekülése, megdőlt a rendszer, már komoly harcok van-

folytatás a 4. oldalon

EIGEL TIBOR: BORVÍZCSEPPEK

(TÖREDÉKEK A BORSZÉKI 1989-ES FORRADALMI ESEMÉNYEK KAPCSÁN)

folytatás a 3. oldalról

nak mindenfelé, megindulunk Kati-val: itt az idő! Keressük a barátainkat: Náci jön, Ali „eltűnt”, Jóska szabadkózik, Lacinál (gyógyszerész) a megbújt párttitkár (hazatessékéljük!). De mi lesz, ha elindul a pokol? Estefelé nagy tömeg, zászlóval, örömujjongással, sörs, pálinkás üveggel, le és felvonul, veszettül ordítva: Olé, olé, Ceausescu nu mai e! A fiatalok közül többen hozánk csapódnak, rendet, fegyelmet próbálunk tenni közösen, randalírozás nélkül megúsztuk, a Tv-ben forradalmi a hangulat, végigszurkoljuk. Késő este riasztanak, megtámadták a Városházát! Ide-oda telefonálgatok, se a pap, se a barátok nem reagálnak. Kati félt, de megyek, a Városháza ablakait italtól felhevült fiatalok törögették, mind borszékiek, mind volt növendékeim. Érvekkel, jó szóval csitítgatjuk, immáron ketten Márkos Zoltánnal, lincselésre készülődnek a szomszédba, megállítjuk, hat a szó ereje, minden elcsendesedik!

December 23. (szombat): későn száll fel a decemberi köd, szürkeség honol, a Városháza előtt népes tömeg csoportokba verődve, érzem, mondani kellene valamit a demokráciáról, a szabadságról, Borszékről. Összevördünk a tanácsteremben, mindenki izgatott, új városvezetés kell, a rend

biztosítására. Sok a javaslat, valaki beront ordítva: jönnek a terroristák Hol-ló felől! A társaság szétrebben, ketten maradunk a teremben Kovács Gézával („ha meg kell halni, hát legyen”). Később többen visszashálingóznak: Virginás Árpád a fiatalok nevében mellém áll, hasonlóan Náci, Laci, és Ali is. Az ideiglenes városvezetés feláll, elnöknek személyemet választják, első intézkedések... Délre, kisüt a nap, készülünk Karácsonyra, este a képernyőre ragadunk.

December 24. (vasárnap): délre megszilárdul a városvezetés (11 taggal, 8 magyar, 3 román nemzetiségű), egyesek nem fogadtak el elnöknek (pl. Dinu Dobre), kiléptek. Úgy érzem, megerősödünk, nagy munkába kezdünk hittel, lelkesedéssel és ebben társakra találok. Kati haragszik, alig járok haza, a jó kapcsolat a rendőrséggel még várat magára. Délután megalakul az RMDSz, nem akarok belekontárkodni, bár jó szívvel tenném, beiratkozom.

December 25. (hétfő): Karácsony napja. A Tv-ből egyre jobbák a hírek, magyarul üdvözölnek, felemelő szentmise, a himnusz is elhangzik (potyognak a könnyeink). Ceausescut elfogják, a terror fenyegetettség alábbhagy, de nem múlt el. Délutáni megbeszélés eredménye: két alelnök (főleg Alinak örülök, mert megbízható). Telefonon,

névtelenül (románul) megfenyegettek. Fejsze az ágy alatt, Kati nagyon harciasá válik.

December 26. (kedd): a munka-rend vezényszó nélkül is helyreáll, a vállalatok vezetőivel jó a kapcsolat (Köszénbánya, Apemin. A Fürdővállalat vezetősége megújul (nem eléggé). Jól működik az Ideiglenes Demokratikus Bizottság. Kétnyelvű táblák megjelenését szorgalmazom, sikerrel. A Militia parancsnoka bejelentkezett (végre!). Délután bágyadt napsütés, ponyvás teherkocsi, Abasári kérdészködik, a fele szállítmány (főleg élelmiszer) a városnak marad, a többi Tölgyesre megy.

December 27. (szerda): A Megyei Megmentési Front hitelesíti a városvezetést, a vezetőtanács 7 személyre apad (5 magyar, 2 román nemzetiségű), találkozást szorgalmazok a vállalatvezetőkkel, tervezzük az új Borszéket, El-látásban, a rend biztosításában jobban állunk, mint bármelyik székellyföldi település, megdicsérnek.

December 28. (csütörtök): Megalakul a Megyei Tanács Csíkszeredában, tagjai közé választanak. Megye-szerte még nagy a rendetlenség, Pataki nem uralja a hangoskodókat. Hazafelé csendesesen pilinkézik a hó, fehér gúnyába öltöznek a hegyhátak.

(folytatjuk)

AMI AZ ELŐZŐ SZÁMBÓL KIMARADT

MERÜLÉSI SZINTEN TARTANI A TURIZMUS BÁRKÁJÁT

Jól emlékezünk, hogy a mostani városvezetés egyik fő célkitűzése: visszaadni Borszék egykori fényét, rangját. Ebben az irányban már tett néhány lépést a polgármester és csapata, de egyelőre csak az alagút végében pislákoló fényt véljük látni. Ezzel nem kissebíteni akarom a megvalósításokat, ellenkezőleg: ahol a fény, ott van a remény is. Nem 1-2 év alatt omlott össze ez a fontos ágazat, felépíteni sem lehet varázsszóra. Március végén a borszéki vendégvárókkal találkozott a polgármester és alpolgármester, ahol beszámoltak az eddig megtett lépésekről és tervekről, ugyanakkor elvárásokat fogalmaztak meg a civil szervezet tagjaival szemben. Olvasóinkat emlékeztetjük, hogy megalakult a Borszéki Fürdővállalat R.T., a Borszék Fellendítéséért Egyesület is ebben az irányban munkálkodik. Mik József polgármestertől megtudtuk, hogy Borszék csatlakozott a Gyilkostó-Borszék-

Marosfő Turisztikai Egyesülethez, közös programokat tervez a Bukovinai Turisztikai Egyesülettel. Senki előtt nem titok, hogy más helységekkel összehasonlítva, Borszéknek nagy a lépéshátránya. Míg olyan településeken indult be a vendégfogadás, ahol korábban jóformán semmi sem volt, addig nálunk egy de működő ágazat omlott össze. A tavaly alig sikerült megtartanunk a helyi érdekeltségű üdülő státust. (A fiataloknak: húsz évvel ezelőtt Borszék országos érdekeltségű, de határon túl is jól ismert fürdőhely volt). Sok más hiányosság mellett a fő gond, hogy nincsenek szabadidős programok, a turista szórakozási lehetősége kimerül a sétában, gyalogtúrában, diszkóban. Ezzel a kínálattal jó, ha 2-3 napig itt lehet tartani a vendéget! Mik József polgármester szerint mindent meg kell tenni, hogy merülési szinten maradjon a turizmus, ne süllyedjen el a válsághullámban. Ennek ér-

dekében a 2009-es esztendőben megvalósul a már sokat emlegetett sípálya, maga a turisztikai miniszter asszony ígért kormánytámogatást. Ezen kívül be fognak indulni a már elindított programok: a borvizek útja, ami a fürdőközponti utak, parkok és csatornahálózat felújítását jelenti, a „Kerekcsék program” (a Kossuth, Petőfi, Ósforrás és barlangok környéke védett, sorompóval lezárt terület lesz), a Hármaslígyeti sportlétesítmény. Szép terv a „Kaláka fürdőépítés”, melynek eredménye a kőbánya mellett egy szabadterei fürdő lenne. (Megye szerte számos ilyen fürdő létesült, legismertebb talán a csíksomlyói Barátok feredője; a búcsú alkalmával azt is meg lehet nézni!). A tervek szerint a fürdőt a Borszéki Napokon fel is avatják. Tehát tervekben nincs hiány, csak bele kell húzni az evezőkbe!

Kolbert Tünde

ÖRÖMHÍR

Végre egy jó hír! A Kormány április 8-i ülésén költségvetés kiigazításra került sor. Ennek eredményeképpen három Hargita megyei település: Parajd, Tusnádfürdő és Borszék az idegenforgalmi tárcától beruházási finanszírozást kapott. Borszék esetében egy modern 700 m-es sípálya megépítéséről van szó, amelyet a kormány 3,7 millió lejjel támogat. Ehhez jön a Megyei Tanács 500 millió lejes segítsége. A munkálatok már elkezdődtek. A kiszemelt területről a fát már kivágták és értékesítették. (Ebből is jön egy kevés pénz a város kasszájába). Következnek a földmunkák. Csodálatos helyen fekszik a leendő sípálya, az új Sportcsarnok, és a labdarúgó pálya közelében, a Verőfény oldalban. A megnevezés ne tévesszen meg senkit, a szakemberek véleménye szerint nagyon jó a terep egy modern alpesi sípálya kiépítésére. Régi álma a városnak, hogy legyen egy hivatalos versenyekre is alkalmas pályája. A jelenlegi pálya rövidegsége miatt sem igazán alkalmas erre. Elena Udrea miniszter asszony Hargita megyei látogatása alkalmával még azt hangoztatta, hogy megyénkben csak Parajd és Tusnád kap támogatást turisztikai fejlesztésre. Polgármesterünk fellépése és bukaresti látogatása során sikerült meggyőznie a téli sportok fejlesztésének szükségességéről. A terepre kiküldött bukaresti szakemberek is helyénvalónak találták a város igényét. Így születhetett meg ez a támogatás, ami valószínűsíti a beruházás kivitelezhetőségét. Ezáltal Borszék nemcsak nyári üdülőhely lesz, hanem a téli sportok kedvelői is kellemes heteket tölthetnek egy jobb sorsra érdemes Borszéken. Reméljük, nem ez lesz az egyetlen befektetés városunkban.

Farkas Aladár

RENDAHAGYÓ KIÁLLÍTÁS A TATÁRJÁRÁSRÓL

„Gyermekemet az országért”-ez volt a jelmondata a Csíki Székely Múzeum interaktív kiállításának, amit február 15-e és május 3-a között lehetett megnézni.

A 200 millió Ft. értékű műkinccsállományt 16 múzeum adta össze, a multimédiás rendszerrel ellátott kiállítást először a Magyar Nemzeti Múzeumban mutatták be. A vándorkiállítás egyedüli romániai helyszíne a csíkszeredai Mikó vár volt.

A szokványostól eltérő, látogatóbarát kiállítás kiválóan alkalmas volt arra, hogy a gyerekek is játszva ismerjék meg a IV. Béla korabeli Magyarország történelmét, de az élmény minden korosztály képviselőjét magával ragadta.

Ajtó helyett jurtán kellett belépünk, aztán egy sötét folyósón suhogó, virtuális nyílzápor fogadott bennünket.

A kort ember nagyságú bábuk illusztrálták, köztük láttuk a lányát országáért feláldozó IV. Bélát, a Muhi csatáról animációs filmet nézhettünk, digitális kódexet lapozhattunk, kipróbáltuk magunkon, milyen súlyú páncéltatot viseltek a tatár és magyar harcosok. Fegyvereiket kézbe is foghattuk, sőt a kiállításról saját fotónkkal ellátott digitális képeslapot küldhettünk barátainknak. Az is új dolognak számított,

hogy a fényképezést is megengedték, így jutott fénykép az újságba is.

Köszönjük ezt a maradandó élményt a szervezőknek és Ballai tanárnőnek!

A kiránduló csoport nevében beszámolt:
Patka András Zsolt V. B. osztály

A FÖLD NAPJA UTÁN IS VANNAK NAPOK

Örömmel olvasom, hogy a Föld Napja alkalmából minden településen kisebb-nagyobb rendezvényekre került sor. Az óvodások, kisiskolások, de a nagyobbak is kivonultak és takarítottak patakmedret, erdőaljat, parkot, zöldövezetet, közteret, stb. Nincs olyan város, ahol ma már ne működne legalább egy zöld szervezet, de van ahol több is van belőlük. Ez jó dolog, mert van, aki megszervezte a jeles zöld napokat, csemeteültetést, patakmeder takarítást, szelektív szemétyűjtést. De ami még ennél is fontosabb, van aki formálja a környezettudatot, természet- és környezetneveléssel foglalkozzon.

Iskolánk tanulói, kicsik és nagyok is bekapcsolódtak április utolsó hetén a település szeméttelenítésében. A Polgármesteri Hivatal biztosította a szükséges munkavédelmi kesztyűket és a szemét tárolásához szükséges zsákokat. Minden osztály az üdülőváros leglátogatottabb részeit fésülte át: Kerek sportpálya, Hármasliget, Tündérgert, Medve- és Jeges barlang, Ósforrás, Terelő út. Jó volt megtapasztalni, hogy jó szívvel, morgolódás nélkül végezték a gyerekek ezt a munkát. A kirándulók, majálisozók egy tiszta városba érkeztek, és remélhetően tisztán is hagyták a piknikező helyeket.

Iskolánk Zöld Szíves tanulói vendencüknek fogadnak egy-egy forgalmasabb turisztikai részt: barlangok, források, ahol rendszeresen ellenőrzik a tisztaságot, és szükség esetén takarítanak is. Jó lenne, azt megérni, hogy ne csak takarítsunk, hanem őrizzük is meg a tisztaságot. Mennyivel jobban érzi magát az ember egy tiszta környezetben.

A város Polgármesteri Hivatala április 27. és május 3. között szervezte meg a Tisztasági Hetet. Ennek keretében minden gazda rendet teremtett, vagy kellett volna teremtsen portája körül. Reméljük, hogy a felhívásnak volt fogantaja.

Farkas Aladár

GYERGYÓ KÖRZET CSERKÉSZEINEK LIBÁNI TALÁLKOZÓJÁRÓL

A gyergyóújfalvi 58-as számú Márton Áron cserkészcsapat május 23-án megszervezte a Libán-tetőn lévő cserkészotthonukban a tanév talán utolsó cserkésztalálkozóját. Mint mindig, most is örömmel jelentkeztünk erre a találkozóra, hiszen közismerten jó szervezők és jó vendéglátók. A valamikor 12 csapatot számláló Gyergyó körzetből csupán Gyergyóditró, Borszék és a házigazda csapatai neveztek be. Megérkezésünk után szendvicssel és forró teával fogadtak. Rövid ismerkedés következett. A reggeli zászlófelvonás után az összesereglett csapatok, közel negyven cserkésszel gyalogtúra formájában felkeresték a nemrég felújított libáni kápolnát, ahol Gödri István gyergyócsomafalvi lelkész celebrált szentmisét a résztvevőknek. Munkáját segítette a gyergyócsomafalvi káplán. A prédikációja a cserkészetéről szólt, mint lelkeség. A táborban készült krumpligulyás elfogyasztása után a csapatok portyára indultak. Az ellenőrző pontoknál úgy elméleti, mint gyakorlati próbákból

kellett tanúbizonyságot tenniük: cserkészstudás, Szent István és kora, az ezeréves főegyházmegye nagyjai. Volt, ahol népdalokat kellett énekeljenek, de kreativitásukat bizonyítandó, ők maguk kellett éneket szerkesszenek megadott szavak segítségével. A legnehezebb próbának talán a Nagy- Küküllőn való átkelés bizonyult, ahol két kötél segítségével kellett átjussanak a part túlsó oldalára. A próbák közti időt szabadterei játékokkal töltötték, a kellemes nyári időben. A rendezvény

eredményhirdetéssel és zászlófelvonással végződött.

Köszönjük a gyergyóújfalvi cserkészcsapatnak, Elekes Zsuzsa csapatvezetőnek és az őket patronáló plébániának, személyesen Fülöp Béla plébánosnak, -aki személyesen is részt vett a találkozón- a támogatásért. Ha minden településen ilyen lenne a hozzáállás, akkor talán nem állna ott a cserkészet, ahol sajnos, ma áll.

Farkas Aladár

KÖSZÖNTŐ-FÉLE KÁNYÁDI SÁNDORNAK

A 70-es évek végén volt a vendégünk. Az akkor itt dolgozó kolozsvári orvos, Dr. Bartha Tibor hívta meg Borszékre. Már nem emlékszem pontosan... De arra igen, hogy a könyvtár olvasóterme zsúfolásig megtelt, és Sándor bácsi (Ő kérte, hogy így szólítsuk, a Mestert visszautasította) mondta a verseit és mesélte az élményeit. Szólt a dél-amerikai utazásáról, az ottani magyarok nyelvőrőz igyekezetéről és szokásairól, akiknek a gyerekei csak a szülői házban és a vasárnapi iskolában beszélnek magyarul, de beszélnek. Megtudhattuk nagy versei (Fától fáig, Fekete-piros, Halottak napja Bécsben) keletkezésének történetét. Mint sokatpróbált, bölcs és elővigyázatos ember, mindent felvett a pici magójára, hogy ha az akkoriban szokásos elszámoltatásra kerülne sor, pontosan lehessen visszapergetni az elhangzottakat. Nagyon óvatosan éltünk a szóval is akkoriban... Délután Móga László lakásán tisztelőinek szűkebb körének volt a vendége. Ott már nem kapcsolta be a magnót. Verseivel, de egész lényével annyira elbűvölt, elvarázsolt, hogy a mai napig is előnt a boldogság, ha arra gondolok, hogy szerencsém volt Őt hallani, megismerni. A családi hagyatékhoz tartozik a dedikált verseskötete és hanglemeze. Az akkori iskolások igencsak szerencsésnek tudhatják magukat. A gyerekekkel az iskola tornatermében találkozott. A hallgatóság körben a padokon, a többség a földön ülve itta Sándor bácsi szavait, aki fogadást kötött a gyerekekkel, hogy öt perc alatt verset tanít nekik. „Betemetett a nagy hó/erdőt mezőt, rétet/minden, mint a nagyanyó haja, hófehér lett/minden, mint a nagyapó bajsza, hófehér lett/csak a fekete rigó maradt feketének”-lám, annyi mindent, de ezt nem felejtettem el! Kedves olvasó, aki akkor ott ültél a tornateremben, ugye, emlékszel?

Legyen ez a pár sor az akkori és a mai borszéki gyerekek és Kányádi Sándort tisztelő felnőtt olvasók születésnapjára köszöntője. Isten éltesse!

Most látom: le sem írtam, hogy 80 évét töltötte! Az évszám szinte nem is érdekes, olyan fiatalosan hódítja meg ma is a lelkeket az Óperencián innen és túl.

Kolbert Tünde

HIBAIGAZÍTÁS

Míndru Lili néni keresett fel, hogy figyelmeztessen és helyesbítsen egy, a személyét is érintő írás kapcsán.

A márciusi számban megjelent „Életutak. In memoriam Siklódi István” című írás egyetlen rövidke mondatába- „Segédje, Ambrus József volt, Lili néni férje.”- két súlyos hiba is csúszott. 1. Lili néni édesapja munkakönyvét hozta bizonyítéknak, amelyből kiténik, hogy Ambrus József inas 12 éves korában, segéd 16 évesen volt, majd mint magánasztalos dolgozott. 1948. április 19. és 1950. szeptember 24. között a borszéki községvezető volt elnök (prezidense a Sfatul Popular). A munkakönyv adatai szerint nem lehetett Siklódi Pista bácsi segédje. (Talán a háború utáni években néptanács-elnöki minőségben segítségével volt Pista bácsinak a lakosság gondjainak az enyhítésében?) 2. Lili néni Ambrus József leánya, felesége neve Szilvia (Silvia) volt.

Csak aki nem dolgozik, az nem téved. A Források szerkesztői dolgoznak, mégpedig társadalmi munkában. Nem könnyű több évtizedes távlatból egészen pontosan feleleveníteni a történeteket, annál is inkább, mert a kortársak, az emlékezők egyre fogyatkoznak. Az akaratlanul elkövetett hibákért elnézést kérünk. A helyesbítést köszönjük.

Kolbert Tünde

**Valami különlegeset szeretne ajándékozni ?
Szeretteinek, barátainak rendeljen egyedi, az Ön által választott képpel, felirattal díszített bögrét, pólót, sapkát a Mobil Art Kft-nél (a borvíztöltőde mellett)!**

SZÁZ ÉVES BORSZÉKI VICCEK

– „Ez a hely itten szemben a Medve-barlang, azért hívják medve barlangnak, mert nincs benne medve”

...

– „Ez a gyönyörű hely a Tündérvikár, azért hívják így, mert, ha kisüt a nap, a dér eltűnik.”

A CSODASZARVAS NYOMÁBAN

A szamosújvári Czetz János cserkészcsapat az idén is megszervezte a már hagyományos rovásíró verseny 10. kiadását. Az első két versenyt a dési Zomora Márta szervezte, majd a szamosújvári Kasza Tamás és csapata folytatta. Az ideji rendezvényre Erdély és a Partium 20 cserkészcsapata nevezett be. Ezen a rangos rendezvényen 247 cserkész méretette meg rovásírásban tanúsított jártasságát, tudását. A versenyt korcsoportokban szervezték, a legkisebbektől a felnőttekig. Kategóriánként a megoldandó feladatok mind nehezebbek. Rovásírást szöveget kell átírni latin betűsre és fordítva, illetve rovásírást szöveget kell olvasni. A nagyobbak rovásemlékeket kell felismerjenek, és többféle rovásírást kell ismerjenek, egészen a rövidítéses-, illetve az összevont rovásírásig. Akik a rovás kézügyességüket akarták bizonyítani, azok mogyorófa botra róttak késsel egy megadott szöveget. Megyénket három város képviselte: Csík-

szereda, Gyergyószentmiklós és Borszék. Örvendetes, hogy mindenik településről vannak díjazottak: Szeredából Dávid Krisztina, a Nagy István Művészeti Iskolából, Gyergyószentmiklósról Máthé Eszter és Váradi Czáká Ág-
folytatás a következő oldalon

KALENDÁRIUM

225 éve, 1784 március 27-én a Kovászna megyei Kőrösön született **Kőrösi Csoma Sándor**, nyelvtudós, könyvtáros, a tibetológia megalapítója. Az elemi iskola után Nagyenyeden „szolgadiák”: kisebb munkáért pénzt kapott és ebből fizette tanulmányait. Már enyedi diákként elhatározza, hogy felkeresi a magyarok őshazáját. Tanulmányait befejezve előbb Bécsbe, majd Göttingenbe megy, ahol ösztöndíjként angol nyelvet tanul. Eddigre már 13 nyelvet ismer. Haza tér, és 1819-ben Nagyenyedről indul a nagy útra. Élete végéig tartó utazása során Kőrösi Csoma Sándor tanult és dolgozott. Megalkotta az első tibeti-angol szótárt és tibeti nyelvtant. Munkája elismeréseként a Bengáli Ázsiai Társaság tiszteletbeli tagjának, a Magyar Tudós Társaság levelező tagjának választotta. Dardzsilingben, a Himalája lábánál alussza örök álmát.

100 éve, 1909 május 5-én született Budapesten **Radnóti Miklós** költő, műfordító. Születése anyja és ikertestvére életébe került, 11 éves, mikor apja meghal. Nagybátyja gondoskodott róla. Az ő kívánságára tett kereskedelmi érettségét, majd a szegedi egyetemen szerzett tanári diplomát. Katedrát soha nem kapott. Magánórákból, műfordításból élt. A háborús években katona, majd munkaszolgálatos volt. 1942-ben Élesden, Királyhágón és Margittán is szolgált. Ebben az időszakban verseit (melyek a tábori élet sötét körülményeiről vagy feleségéhez, Fannyhoz szóltak) egy kis noteszba írta, melynek lapjait szétszította barátai között, hogy majd a háború után jelentessék meg. 1944-ben a szerbiai Bor melletti munkatáborba vezényelték, majd kórházba küld-

ték, de az intézmény a járt is alig tudó költőt nem tudta fogadni. Mái ismeretlen egységek lötték agyon egy árokban. A Győr melletti Abda község határában tömegsírba temették, 18 hónap múlva exhumálták. Ekkor találták meg zsebében egy noteszban utolsó verseit. Legismertebb kötetei: Járkálj, csak, halálraítélt, Meredek út, Ikek hava, Válogatott versek, Naptár, fordított Apollinaire verseket és néger meséket.

105 éve, 2004 május 5-én Budapesten hunyt el **Jókai Mór**, a „nagy mesemondó”. Nagyon sokak számára még ma is ő jelenti a kedvenc író. 1825 február 18-án született Komáromban. Eredeti neve Ásvai Jókay Mór. Később változtatta Jókai Mór-ra. Kisnemesi értelmiségi családban született. Jogásznak tanult, de nagyon korán, első regénye után otthagyta az ügyvédi pályát és az írásnak szentelte életét. Rendkívül gazdag életművet hagyott maga után. Regényei romantikus hangvételűek, sok közülük történelmi ihletésű. Utazásai során többször megfordult Erdélyben, a Szegény gazdagok, Bálványosvár, A tó tündére, Fráter György, A nagyenyedi két fűzfa, Csataképek a magyar szabadságharcból, Erdély aranykora mind helyiszni „adatgyűjtés” eredményei. Az író kétszer házasodott. Első felesége a kor híres színésznője, Laborfalvi Róza, sokkal idősebb az írónál. Élete utolsó öt évét jóval fiatalabb felesége, a szintén színésznő Nagy Bella oldalán tölti. Nagy Bellával Kolozsvárra (részt vett a Mátyás király szoborcsoport avatáson) és Nagyváradra is ellátogat (itt a fiatal Ady Endre kíséretében az agg író és feleségét). 1904 tavaszán Nizzából hazatérve megfázott. Tüdőgyulladásban halt meg. 80 éves volt.

A CSODASZARVAS NYOMÁBAN

folytatás a 7. oldalról

nes, míg Borszékéről Papp Renáta, Kis Tímea, Szócs Paula, Váradi Rebeka, Puskás Anasztázia és Lőrincz Linda. A megmérettetés után járőrvettség következett, amelynek keretében rovásemlékeket kellett keresni egy várostérkép alapján. A nap második felében kézműves foglalkozásokon vehettek részt, ahol interaktív módon bekapcsolódtak a különböző népművészeti foglalkozásokba. A szakma iránt érdeklődők részt vehettek Zomoráné Cseh Márta, dési rovásszakértő könyvbemutatóján. Végre napvilágot látott a már 2001-ben elkészült rovás ABC- s könyv a kisiskolásoknak. Este, alternatív program keretében a cserkészek bekapcsolódhattak a filmklub, gitárest, játszótéri tevékenységek bármelyikébe.

RENŐRSÉGI HÍREK

Gyors meggazdagodási ígélet

A figyelmeztetés a Hargita Megyei Rendőr Parancsnokságától érkezett, amelyben arról figyelmeztetnek, hogy legyünk óvatosak az SMS- en keresztül érkező csábítással szemben. Én magam is kaptam ilyen tartalmú SMS- t, amiben arról értesítettek, hogy nagy összegű pénznyeremény boldog tulajdonosa vagyok. Csupán annyit kell tennem, hogy visszahívjam az illető számot, és megmondják, hogy mit kell tennem. A józanész azt diktálja, hogy ne dőlünk be az ilyen vak dumáknak, mert sem régen, sem ma, senki nem ad semmit ingyen. Más szóval, ne adjunk hitelt az ilyen jellegű SMS-eknek, vagy leveleknek. Ha mégis hiszékenységnünk áldozatai lettünk, forduljunk bizalommal a rendőrséghez. (Itt jegyezném meg, hogy egy év után megtalálták a lakásom betörőjét, és méltó büntetését tölti a rácsok mögött.) *Lejegyezte, Farkas Aladár*

Másnap, az érdeklődők részt vehettek, mintegy 130-an, a 2. Országos Cserkésznap változatos programjában, amelyre a város melletti Epres kertben került sor. Szemégyűjtési akcióval kezdődött a program. Több tucat zsák szemetet gyűjtöttek össze a cserkészek. A stratégiai játék keretében számháborúztak, majd akadálypályán, illetve

rohampályán kellett, lehetett végigmenni. A bátorságot és tudást igénylő pályák mágnesként vonzották a résztvevőket. Délután a gyergyószentmiklósi Csabafi csoport tartott bemutatót az általuk felállított jurta előtt, honfoglalás kori ruha- és lovas fegyverviselésből. Ez a bemutató annyira tetszett a résztvevőknek, hogy utána mindenki ki szeretne volna próbálni valamelyik harci eszközt. Az est tábori ökömenikus istentisztelettel zárult.

A szakma iránt mélyebben érdeklődők részt vehettek egy ismeretterjesztő konferencián, ahol rangos előadók, még rangosabb előadásait lehetett meghallgatni. A hazai rovásszakértők (Zomorai Cseh Márta, Barabási Enikő) mellett a magyarországi Rumi Tamás, Szondi Miklós és Záhonyi András tartottak előadást.

A jubileumi rovásíró verseny rendkívül gazdag és változatos volt, ahol mindenki talált valami érdekeset, tanulságosat. Dicséret a szervezőknek, ezért a csodálatos három napért.

Farkas Aladár

BORSZÉKÉRT ALAPÍTVÁNY

Str. Topliței nr. 1

ISSN 1224-1709

Felelős szerkesztő: Kolbert Tünde

Szerkesztőség: Ballai Erzsébet, Farkas Aladár, Fazakas Mihály Emese, Patka Sándor

Fotók: Farkas Aladár, Patka Róbert

Számítógépes szerkesztés:

Simon Ottilia, **DTP Stúdió**, Székelyudvarhely

Nyomda: Demaco – Székelyudvarhely